

Beroep tegen Natura2000-Beheerplan

Aan het Beheerplan is 11 jaar gewerkt!

In ons jaarverslag van 2007 schreven wij dat het ministerie van LNV de ontwerp-aanwijzing als Habitatrichtlijngebied voor de Deurnese Peel, Mariapeel en Grote Peel publiceerde (en dat dit wel erg lang geduurd had). We schreven toen ook dat het ministerie, tegelijk met die aanwijzing, ook begonnen was aan het opstellen van het Natura2000-Beheerplan voor die gebieden. Het ministerie had toegezegd daar extra vaart achter te zetten, vanwege de zeer hoge ammoniakneerslag in de Peel, waar dringend iets aan moest gebeuren. Nou, met die 'extra vaart' viel het wel tegen: op 5 april 2018 werd het definitieve Beheerplan ter inzage gelegd.

Al in 2007 bracht WBdP in dat de hydrologische maatregelen onvoldoende waren.

Voor de opstelling van het Beheerplan is een begeleidingscommissie in het leven geroepen, waar WBdP aan heeft deelgenomen.

In onze reactie op het eerste concept van het plan schreven we in 2007 al dat met de uitvoering van het Gewenst Grond en OppervlaktewaterRegime

(GGOR) de waterstandsfluctuatie in de Peel tussen winter en zomer onvoldoende zou verminderen. Met die GGOR-maatregelen werd d.m.v. kades en stuwen in de Peel het water hoger opgestuwd, maar er gebeurde veel te weinig aan het verhogen van de waterstand in een brede zone rondom de Peel, de enige remedie om de fluctuaties tegen te gaan.

We waarschuwden al voor het feit dat de uitvoering van de GGOR-maatregelen onvoldoende gewaarborgd was, vooral in Limburg.

Ook schreven we in 2007 al in ons jaarverslag dat het volgens ons niet toegestaan was om rondom de Peel de vergunningplicht voor beregening uit grondwater af te schaffen. In het ontwerp-Beheerplan werd o.i. onterecht gesteld dat die beregening geen kwaad kon.

Naar onze inbreng werd niet geluisterd.

'Dringend' ammoniakprobleem?

Ook de ammoniakneerslag, waar 'dringend iets aan moest gebeuren', werd door het ministerie niet bepaald serieus genomen. Er werd in 2007 zelfs een beleid opgesteld (het 'toetsingskader ammoniak') waarmee fors meer uitbreidingen van de ammoniakuitstoot uit de veehouderij mogelijk werden gemaakt. Door beroep van WBdP werd dit beleid gelukkig bij de Raad van State afgeschoten en kwam er weer een stand-still (waarbij door 'salderen' individuele bedrijfsuitbreidingen wel mogelijk waren).

Het ministerie ging na die RvS-uitspraak werken aan weer een nieuw ammoniakbeleid, dat onderdeel zou worden van het Beheerplan. WBdP werd daar bij betrokken. In 2009 stapten wij uit

dat overleg. Naast het feit dat de uitstoot veel te weinig werd verminderd, was het volgens ons vooral kwalijk dat het ministerie en de provincies niets wilden doen aan de mogelijkheid om in de Peelregio tegelijk met de toepassing van emissie-arme stallen veel meer dieren te gaan houden. Uiteindelijk is het ministerie ammoniakbeleid gaan opstellen in de vorm van de Programmatische Aanpak Stikstof. In onze jaarverslagen en nieuwsbrieven hebben we aan die PAS, die volgens ons veel te mager en zelfs contraproductief is, diverse keren aandacht besteed. Het opstellen van die PAS duurde vele jaren en was de voornaamste reden dat het zo lang duurde voordat het N2000-Beheerplan uiteindelijk dit jaar pas gepubliceerd werd.

Wat bereikten we met onze reacties op de concept-Beheerplannen?

Met onze commentaren op de concepten van het Beheerplan bereikten we voornamelijk dat er veel (maar nog niet alle) fouten uit zijn gehaald m.b.t. de historie en de eigenschappen van hoogveen en de Peel.

Onze dringende oproepen om serieus iets aan de veel te hoge ammoniakneerslag te doen, werden niet gehonoreerd.

Dat geldt ook voor onze herhaalde pleidooien om de waterstand in een brede zone rondom de Peel flink te verhogen.

Eén van de dingen die we wel voor elkaar kregen was dat er in het definitieve Beheerplan kwam te staan dat er voor de recreatie in de Peel een zoneringsplan opgesteld dient te worden. (In twee eerdere nieuwsbrieven hebben we daar aandacht aan besteed).

Beroep tegen het Beheerplan. Berekening rondom de Peel mag niet worden gelegaliseerd.

In oktober 2016 dienden we onze zienswijze in betreffende het definitieve ontwerp van het Beheerplan.

We leverden onze kritiek op de Programmatische Aanpak Stikstof.

Verder ging onze zienswijze over het beregenen uit grondwater rondom de Peel. In het ontwerp Beheerplan werd gesteld dat het negatieve effect daarvan op de Peel slechts gering is en dat de vernattingsmaatregelen uit het plan een veel groter positief effect hebben. De bestaande beregeningsputten werden daarom vrijgesteld van de vergunningplicht Natuurbeschermingswet. Daarmee was WBdP het niet eens.

Van onze kritiek op de PAS en op het vergunningvrij verklaren van de beregeningen is in het definitieve Beheerplan niets overgenomen.

Beroep tegen de PAS was niet mogelijk i.h.k.v. het Beheerplan. Dat hebben we gedaan tegen diverse vergunningen voor toename van ammoniakuitstoot die met de PAS werden verleend. Tegen het Beheerplan kon alleen beroep worden ingesteld betreffende zaken die met dat plan worden vrijgesteld van de vergunningplicht Natuurbeschermingswet.

In ons (op 15-5-'18 ingestelde) beroep herhaalden we daarom wat we in onze zienswijze betreffende het ontwerp-plan al hadden ingebracht betreffende het legaliseren van beregening uit grondwater (en we motiveerden dat uitgebreider).

Samengevat komt ons beroep op het volgende neer:

De beregeningen hebben wel degelijk een negatief effect.

Het is niet juist dat het effect van de beregeningen gering is, zoals in het plan gesteld wordt. Volgens de onderzoeken bedraagt het negatief effect op de bovenste grondwaterstand in de Peel zo'n 10-25 cm en in sommige gebiedsdelen zelfs 20-40 cm. Dat is niet bepaald gering. Het effect op de diepere grondwaterstand -belangrijk voor de tegendruk van onderen; essentieel voor hoogveenregeneratie- is zelfs nog groter. Daar komt nog bij dat een extreem droge periode, waarin het effect van de beregeningen het grootst is, niet eens is onderzocht.

De waterstandsfluctuaties worden onvoldoende verminderd.

Door de maatregelen van het plan worden de te grote waterstandsfluctuaties tussen winter en zomer in de Peel veel te weinig verminderd; soms zelfs nog vergroot. Dit terwijl een stabiele waterstand juist essentieel is voor hoogveen.

De oorzaak is dat er voornamelijk maatregelen in de Peel zelf worden getroffen. Om echt verbetering te krijgen, is vernatting van een zone rondom de Peel vereist, waarmee tegendruk wordt gegeven die de wegzijging uit de Peel vermindert. Met het Beheerplan wordt daar veel te weinig aan gedaan.

Het Nieuw Limburgs Peil wordt niet uitgevoerd.

In het Beheerplan staat dat het Nieuw Limburgs Peil onderdeel is van de maatregelen. Daarmee zou in Limburg de waterstand in de sloten rondom de Peel worden verhoogd. Waterschap Limburg hanteert in de praktijk echter veel lagere stuwstanden. Het NLP wordt niet correct uitgevoerd.

Het compenseren van het negatieve effect van de berekening is niet toegestaan.

Hydrologische maatregelen zijn hard nodig om hoogveenherstel te kunnen bereiken. Omdat de Beheerplanmaatregelen slechts in beperkte mate bijdragen aan het bereiken van een stabielere waterstand in de Peel, mogen die maatregelen niet als rechtvaardiging gebruikt worden om het negatieve effect van berekening te compenseren (wat trouwens niet eens lukt).

Steun Werkgroep Behoud de Peel

Stichting Werkgroep Behoud de Peel is voor haar inkomsten hoofdzakelijk afhankelijk van giften en donaties. De financiële situatie van de stichting is kritisch. De laatste jaren is het financiële resultaat ondanks zuinig beheer steeds negatief en wordt ingeteerd op de reserves. Extra ondersteuning is zeer welkom.

Stichting Werkgroep Behoud de Peel, Lavendelheide 27, 5754 EA Deurne
0493-319610 www.wbdp.nl info@wbdp.nl NL25 TRIO 0338 4953 47